

Pri hľadaní lásky je niekedy
najťažšie zachovať si vážnu tvár

Láska, kde si?

NICK SPALDING

Láska,

kde si?

Láska, kde si?

NICK SPALDING

FORTUNA

Original title: Nick Spalding: LOVE... FROM BOTH SIDES
Copyright © 2012 by Nick Spalding
First published in Great Britain in 2012 by Coronet
Cover illustrations © Shutterstock.com

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2013
Translation © Mária Holečková, 2013

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri v edícii Fortuna Litera.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Miroslava Nováková
Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom
autorovej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť
so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami,
udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať
do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom,
či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou,
alebo inými prostriedkami, bez písomného
súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-222-5

Obsah

<i>Poznámka autora</i>	7
<i>Jamieho blog – 9. januára, nedeľa</i>	9
<i>Laurin denník – streda 2. februára</i>	23
<i>Jamieho blog – 26. februára, sobota</i>	37
<i>Laurin denník – nedeľa 20. marca</i>	50
<i>Jamieho blog – 21. apríla, štvrtok</i>	63
<i>Laurin denník – piatok 22. apríla</i>	75
<i>Jamieho blog – 1. mája, nedeľa</i>	88
<i>Laurin denník – nedeľa 1. mája</i>	102
<i>Jamieho blog – 19. mája, štvrtok</i>	115
<i>Laurin denník – štvrtok 19. mája</i>	120
<i>Jamieho blog – 24. mája, utorok</i>	130
<i>Laurin denník – utorok 24. mája</i>	135
<i>Jamieho blog – 24. mája, utorok, pokračovanie</i>	138
<i>Laurin denník – utorok 24. mája, pokračovanie</i>	145
<i>Jamieho blog – 4. júna, sobota</i>	149
<i>Laurin denník – nedeľa 5. júna</i>	154
<i>Jamieho blog – 4. júla, pondelok</i>	163

<i>Laurin denník – nedeľa 14. augusta</i>	173
<i>Ľamieho blog – 21. augusta, nedeľa</i>	186
<i>Laurin denník – nedeľa 28. augusta</i>	198
<i>Ľamieho blog – 6. septembra, utorok</i>	205
<i>Laurin denník – pondelok 19. septembra</i>	215
<i>Ľamieho blog – 21. septembra, streda</i>	223
<i>Laurin denník – piatok 23. septembra</i>	229
<i>Ľamieho blog – 31. októbra, pondelok</i>	238
<i>Laurin denník – piatok 11. novembra</i>	249
<i>Ľamieho blog – 26. decembra, pondelok</i>	260
<i>Laurin denník – pondelok 26. decembra</i>	265
<i>Ľamieho blog – 30. decembra, piatok</i>	268
<i>Laurin denník – pondelok 2. januára</i>	277
<i>Ľamieho a Laurin blog z medových týždňov – 12. januára, štvrtok</i>	280

Poznámka autora

„Mal by si napísať román o schôdzkach,“ povedala mi raz večer snúbenica, keď som robil posledné úpravy na svojej predchádzajúcej knihe Life... On a High (Šťastný život).

„Nemôžem,“ odporoval som. „Všetky zábavné príbehy, čo poznám, som už použil v tejto knihe.“

„Nie si jediný, kto zažil otrasné schôdzky, Spalding,“ podotkla. „Mohol by si napísať o mojich. Som si istá, že aj tvoji priatelia ich majú v zásobe niekoľko.“

Vysvitlo, že mala pravdu. Po niekoľkých rozhovoroch pri víne s hriešnikmi, ako nazývam svojich priateľov, som mal dostatok materiálu na novú knihu. Vlastne viac ako dostatok.

Zdá sa, že misia hľadania životnej lásky zahrňa viac nástrah, zlyhaní a problémov, ako som tušil. Podľa príbehov, ktoré som v posledných mesiacoch počúval, je zázrak, že sa nejaké vzťahy vydarili.

Jamie a Laura sú fiktívne postavy, no skúšky a trápenia, ktorými v tomto príbehu prešli, sú skutočne pravdivé.

Túto knihu venujem všetkým, čo pri schôdzkach zažili peklo, snažili sa to však brať s úsmevom. Kniha patrí aj

Nick Spalding

*človeku, kvôli ktorému sa mi to trápenie oplatilo
podstúpiť.*

Moja úžasná žena, milujem ťa z celého srdca.

Nick.

Jamieho blog

9. januára, nedeľa

Ó, bože, jej dych páchne ako otvorené pekelné brány...

To bolo prvé, čo mi napadlo, keď som sa vo štvrtok večer stretol s Isobel pred miestnym barom. Vzápätí som si pomyslel, že Jackie zabijem, len čo v pondelok ráno vstúpim do kancelárie.

„Ozaj, mal by si sa zoznámiť s mojou priateľkou Isobel,“ povedala mi tá zákerná klamárka, keď sme si pred niekoľkými týždňami varili v práci kávu. „Je veľmi pôvabná. Myslím, že spolu budete vychádzať.“

A ja idiot som jej uveril.

Jackie je známa chorobným optimizmom, takže som mohol vedieť, že jej hodnotenie Isobelinho charakteru nebude veľmi objektívne. Jackie by si pravdepodobne celkom dobre rozumela aj s Hitlerom, keby toľko nerozprával o Židoch a viac sa sústredil na ľúbostné trojuholníky celebrit.

Bohužiaľ, rozhodol som sa ignorovať svoj inštinkt. Bol som už dva roky sám a v takej situácii zúfalstvo vždy zvíťazí nad zdravým rozumom.

Dva roky...

Stále tomu nemôžem uveriť. To je najdlhšie obdobie, aké som prežil bez partnerky. Musel som nakúpiť už tisícky porcií mrazených polotovarov. Treba však povedať, že po Carle som na schôdzky nemal dlho chuť. Celá záležitosť s mojou diabolskou bývalou snúbenicou ma presvedčila, že prvých niekoľko mesiacov, minimálne kým nevyprchal jej sírový zápach, bolo najvhodnejšie stráviť osamote.

To je maximum, čo muž vydrží bez dobrej ženy po svojom boku. Samozrejme, keď hovorím dobrá žena, myslím tým takú, ktorej bije srdce a netrpí kožným ochorením, a keď spomínam, že má byť po mužovom boku, mám na mysli na ňom a nahá. Trauma z nepríjemného rozchodu s Carlou ma síce emocionálne a intelektuálne od schôdzok odradila, no skúste to vysvetliť môjmu hlúpemu penisu.

Aby som bol úprimný, Jackie by mi mohla pokojne povedať, že Isobelina vagína je ako pasca na medvede, aj tak by som schôdzku naslepo zvažoval.

Napriek tomu, že Isobelin dych strašne zapáchal, rozhodol som sa dať jej šancu – ak sa mi podarí sedieť v dostatočnej vzdialenosti od nej.

Hoci nás delilo takmer pol metra, jej príšerný dych bol priam hmatateľný, takže bozk na líce na privítanie bol zlý nápad – viedol ma totiž priamo k bránam pekla. Zadržal som dych a vyviazol som relatívne bez ujmy.

Isobel nebola úplne nepríťažlivá, hoci vlasy myšacej

farby mala stiahnuté do chvosta tak silno, že to pôsobilo ako lifting tváre. Prišlo mi jej ľúto. Mala celkom pekné prsia. Vykúkali na mňa z podprsenky Wonderbra, ktorá jej bola aspoň o číslo menšia. Čierna blúzka, čo si zvolila, pôsobila príliš nariasene a hnedá sukňa po kolená veľmi nezakrývala jej hranatý zadok. No buď som s ňou mohol stráviť hodinu v bare, alebo ma čakala opäť osamelá masturbácia v mojom byte a zemiakové lupienky.

Trochu rezignovane som otvoril dvere do baru a počkal, kým vojde.

„Fďaka. Ty si ale džentlmen,“ zašušlala Isobel. Ten páchnuci dych bol zjavne taký silný, že jej zabráňoval vyslovovať písmeno V.

„Potešenie je na mojej strane,“ odpovedal som s núteným úsmevom.

Nemohol som si pomôcť a melancholicky som hľadel na jej hranatý zadok, kým predtým mnou kráčala k baru. Mal som pocit, že jeho ostrý, nedokonalý tvar bol akýmsi symbolom mojej úplnej neschopnosti vytvoriť si fungujúci vzťah so ženou.

„Čo si dáš?“ spýtal som sa, keď sme dorazili k zamastenému baru, a dúfal som, že si objedná aspoň pol litra ústnej vody.

„Dvojitú vodku s Red Bullom, kamoško.“

Dobrotivý bože.

O päť minút neskôr boli Jamie Newman a jeho pôvabná spoločníčka usadení v jednom zo zanedbane vyzeraúcich boxov, čo sa nachádzali vzadu, pozdĺž steny baru.

Stôl, za ktorým sme sedeli, bol takmer bez škvŕn, no niekto naň zboku prácne vyrezal Pete si ho honí. To stružlikanie muselo zabráť aspoň hodinu.

Miesto, kde sme sa nachádzali, bolo mŕtve ako Elvis. Sedel som tam len ja a netvor s príšerným dychom, scvrknutý starý pán v zelenom plášti, popíjajúci najlacnejší alkohol, a nad hracím automatom sa skláňali dvaja tuční chlapci neurčitého veku. S obrovským zápalom doň vhadzovali svoje príspevky v nezamestnanosti.

„Jacks povedala, že fušuješ do žurnalistiky,“ poznamenala Isobel, hlasno prehltajúc svoj drink. Som si istý, že si dávala pozor, aby zakaždým negrla.

„Ehm... áno. Tak trochu.“

V podstate som reklamný pracovník a konzultant na voľnej nohe v oblasti vzťahov s verejnosťou. V súčasnosti spolupracujem s miestnymi novinami na ich rebrandingu, teda zmene názvu, dizajnu a filozofie značky, no aby som to mohol Isobel vysvetliť, potreboval by som tabuľu a božskú trpezlivosť, takže som to nechal tak.

„Baví ťa to?“

„Nooo... hej. Myslím, že áno. Naozaj rád píšem, čo je vlastne náplňou tejto práce. Mohlo by to byť aj horšie.“

„Fakt?“ ironicky sa uškrnula Isobel. „Ja neznášam písanie. Je to debilina.“

Zmocnil sa ma úžas.

„To si sa musel dobre učiť gramatiku.“

Presne tak.

Veľa ráz som sa trápil s náročným textom a stará mama mi dávala za každú nepotrebnú príslovku.

„Jackie mi povedala, že si kaderníčka,“ zmenil som tému.

„Presne tak. Mám vlastný biznis. Ha!“

Stavím sa, že sa volá Kaderníctvo – Holičstvo.

„Volá sa Šik šmik.“

Dopekla.

„Fakt sa mi darí. Mám kopu zákazníkov. Budúci týždeň idem na dovolenku na Menorku.“

Zabite ma. Teraz hneď.

„Ó... to je milé,“ reagoval som a poriadne som si odpil z vlažného belgického piva Stella Artois.

„Aj ty niekde ideš, Jake?“

„Jamie,“ opravil som ju. „Možno. Ak sa bude dať, chcel by som niekedy tento rok navštíviť priateľov v Kanade.“

„Kanada ma nikdy nezaujímal,“ poznamenala Isobel. „Viem, že sa tam hovorí po francúzsky.“ Zamyslela sa a hlavu naklonila nabok. „Je teda Kanada pri Francúzsku?“

Ó, veru áno. Jackie urobila veľkú chybu, keď mi dohodila Isobel, a poriadne to schytá.

Keď už je reč o chybách, pripúšťam, že som sa nemal s Isobel v tú noc vyspať.

Tak či onak, v ten večer som si veľa ráz poriadne odpil

zo svojho vlašného piva, aby ma nezachvátila ochromujúca depresia. Je všeobecne známe, že priveľa alkoholu môže v okamihu vystupňovať situáciu z dosť zlej do absolútne hroznej.

Kým mi Isobel rozprávala, ako jej brata práve prepustili z väzenia – odsedel si šesť mesiacov za vlamanie, ktoré „naňho tí poliši zbastardení našili“ –, už som napoly zdolal piaty polliter piva a jej zadok vyzeral obľejší.

Pri siedmom pive som mal ruku položenú na jej stehne a ona mi pod stolom masírovala genitálie. Lepšie povedané, miesila ich. Ak by niekedy chcela vymeniť Šik šmik za pekáraň, techniku zvládla dokonale.

V každom prípade ma to vzrušilo. To len dokazuje, že ak chlap dva roky nemal sex, miesenie genitálií ako cesta na chlieb nemusí byť prekážkou sexuálneho vzrušenia.

„Zájdi mi pod sukňu,“ zašepkala mi do ucha.

Opito som poslušol a strčil som ruku medzi Isobeline nohy s pôvabom a vkusom hodným muža, ktorý by už dávno neprešiel dychovou skúškou. Pripadal som si ako mäsiar, ktorý ohmatáva moriaka.

Podarilo sa mi zájsť malíčkom pod pás nohavičiek, ktorý mi ho bolestivo ohol a spôsobil, že som ju zároveň pichol palcom do vagíny. Ani najmenej ju to neznepokojilo. Vlastne sa na mňa lačne dívala ako sexuálny delikvent a naklonila sa po bozk. Jednou rukou držala v smrteľnom zovretí moje semenníky a drvila ich, dru-

hou obopla moje predlaktie, držiac mi ruku presne tam, kde ju chcela mať – visiacu nad jej zanedbanou čiernou dierou.

Bol som rád, že som sa nepovracal.

Ani vtedy, keď môj nos zaplavil príšerný smrad vychádzajúci z jej úst – potom už slastne ochutený arómou siedmich vodiek s Red Bullom. Jej jazyk mi blúdil dole krkom s úsilím obliznúť moje obličky. Cítil som sa ako John Hurt vo Votrelcovi.

Po tridsiatich sekundách, ktoré mi pripadali ako dve hodiny, mi Isobel dovolila nadýchnuť sa a ja som sa snažil potlačiť nutkanie na dávenie. Toto bola jedna z najhorších vecí, čo sa mi kedy stali, no keď som sa pozrel nadol, zistil som, že môj zničený penis so mnou vôbec nesúhlasí, a chce viac.

Isobel sa mi opäť prisala na tvár a zároveň mi rozopla zips na nohaviciach s odbornosťou, ktorá vyžaduje roky praxe. Jej dlhé nechty vliezli dnu a našli svoj cieľ. Pociť, čo nasledoval, poznajú len dojené kravy.

V každom prípade mi táto zmena taktiky a úchopu umožnila vytiahnuť ruku z vlhkého sexuálneho kotla pod Isobelinou sukňou.

Prerušil som bozk, z ktorého sa mi obracal žalúdok, aby som dopil zvyšok svojho siedmeho piva na jeden šup, a pritom som potláčal pocit hanby.

„Chcem si s tebou zašukať,“ zabrbala mi Isobel do ucha.

Naozaj? Že som si to nevšimol... veď si ma v podstate

len odbavovala na verejnosti a sukňu máš tak vysoko, že vidím tvoje tangáče.

„Okej,“ zamumlal som na smrť vystrašený, že sa jej vystriekam na ruku a tak zničím hrozivé plány, ktoré má na mňa nachystané vo svojom dome hrôzy.

Po krátkejšej, no traumatizujúcej jazde taxíkom som prekvapene zistil, že dom hrôzy je v skutočnosti celkom pekný trojizbový domček v oblasti, kde sú drogoví díleri natolko slušní, že svoje obchody usku- točujú vnútri.

„To je mamin barák,“ vysvetlila mi Isobel. „Bývam tu, kým sa dotiahne rozvod.“

Ja tú Jackie zabijem.

Isobelina mama našťastie nebola doma. Ak je taká ako jej dcéra, doviedli by ma spoločne predčasne do hrobu. Vchodové dvere sa ešte nestihli zatvoriť a Isobel už kľačala na kolenách a opäť mi rozopínala nohavice. Rýchlo vytiahla môj zneužitý penis, ktorý začal pripomínať kyjak jaskynného muža.

To, čo nasledovalo, si dokonale dokáže predstaviť každý muž. Ak ste žena, musíte použiť svoju fantáziu. Jednoducho vezmite najbližší vysávač, zapnite ho a vopchajte toho borca do hadice. Ak by sa vám podarilo nájsť jaka, ktorý sa usiluje vypudiť zo žalúdka zvlášť veľký bezoár, budete mať aj rovnakú zvukovú kulisu.

Vlastne sa nestážujem. Aspoň nie nahlas. Toto bol môj prvý orálny sex po dvoch rokoch, odvtedy, čo sa Carla rozhodla, že jej šéf je vhodnejší adept na zdravé

deti a stabilné konto v banke, a rýchlo ma opustila. V tej chvíli ma to prekvapilo, no keď som sa na všetko spätne díval, náznaky tam určite boli. Aspoň čo sa týka aktivity v spálni. Náš sexuálny život postupne ochaboval – od dvoch čísel za deň, v čase, keď sme sa stretli, po nočnú šou raz za mesiac o štyri roky neskôr, ktorá sa zvyčajne končila neuspokojivým vyvrcholením pred záverečnými titulkami.

Carle sa nikdy nepodarilo dostať do úst oba moje semenníky, to je fakt. Isobel bola celkom talentovaná deťva. Napokon skončila, postavila sa a pozrela sa na mňa takým agresívnym pohľadom, až som ľutoval, že som mojich blízkych neinformoval, kam sa v ten večer chystám.

„Hore po schodoch, kamarát,“ prikázala mi. „Ochutnáš ma.“

Veril som, že má na mysli orálny sex a nechce zo mňa urobiť kanibala. Pri nej som si však nemohol byť istý ničím.

Isobel ma ťahala hore schodmi za opasok na nohavičiach, z ktorých mi trčal a veselo poskakoval penis. Prišli sme sa k jej spálni. Na dverách visela typická detská tabuľka s menom. Krikľavoružovým písmom bolo na nej napísané Isobel a z každej strany pri nej čupelo niekoľko víl v baletných sukničkách, s hlúpyimi úsmevmi na anjelských tvárach. Uvedomil som si, že sa chystám mať erotický zážitok so sexuálne chtivou rozvádžajúcou sa ženou v jej detskej skrýši.

Keď sme už boli v izbe, Isobel si rýchlo strhla sukňu a ja som uvidel jej hranatý zadok. Ten pohľad som si užíval (istým spôsobom). Nasledovala blúzka, ktorá odhalila pekné prsia, o ktorých predtým bola reč.

Sústreď sa na prsia, Jamie, opakoval som si. Potom to zvládneš.

Isobel si ľahla na posteľ, rozťahla nohy a posunula si tango nohavičky nabok.

„Pusti sa do toho,“ zavelila.

Dokonca aj môj penis si začal uvedomovať túto katastrofu a stratil dobrú náladu. Došiel som však až sem, takže som sa skutočne do toho pustil, ako som najlepšie vedel.

Našťastie sa nedostatočná hygiena týkala len Isobeli-
ných úst, inak by som bol tých sedem pív okamžite vyvrátil.

Isobel ma schmatla za uši a hlavu mi vtlačila tak hlboko, že to vyzeralo ako „obrátený“ pôrod. Oblizoval som ako starý pes, pokúšal som sa uspokojiť Isobel, ako som vládol, a bolestne som si uvedomil, že o chvíľu do nej budem musieť strčiť svoj už ochabnutý penis.

Celá situácia pôsobila trápne, pre dospelého muža veľmi zahanbujúco – čupel som na dlážke vedľa Isobeli-
nej postele a opitý na nej vykonával orálny sex, pričom som bezmyšlienkovite masturboval, aby sa mi postavil a mohol som vniknúť do tej kaderníckej sexuálnej diablí-
lice, ktorá mala nohy ovinuté okolo môjho krku a zaklá-
ňala hlavu od rozkoše.

„Teraz ma urob!“ vrieskala ako hyperaktívny seržant na cvičisku.

„Dobre!“ vykrikol som poddajne a postavil som sa, naďalej masturbujúc ako šialený. Našťastie mi už stál dostatočne na to, aby som vstúpil do Isobeliných temných sfér.

Zaplavil ma pocit, akoby som vhodil párok do obrovského tunela.

Neviem, koho mala za manžela, no v DNA musel mať konské gény.

Napriek môjmu malému obvodu a nefunkčnému stoporeniu sa zdalo, akoby si to Isobel nesmierne užívala a navyše zrazu začala z úst vypúšťať také hrozné veci, až som v tej chvíli oľutoval, že som si nedoniesol krucifix.

„Och, áno... vrážaj mi ho tam, ty nadržaný bastard!“

Áno, madam! Prosím, nebite ma!

„Si taký obrovský!“

Som si celkom istý, že nie, drahá, ale ďakujem za povzbudenie.

„Doraz ma, ty bastard! Doraz ma!“

S kolíkom cez srdce a so svätenou vodou? Bez problémov!

„Vystriekaj sa mi na tvár! Chcem to mať v ústach!“

Tak preto ten hrozný dych.

Chcel som už len skončiť a odísť. Nič by ma nepotešilo viac ako ujsť od tejto pekelnej sexkapády a uchýliť sa do posvätného bezpečia svojho domu. Som na svete už tridsaťjeden rokov, no nikdy som sa necítil taký